

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci **žalobce Č., a.s.**, zastoupeného advokátem JUDr. Františkem Knollem se sídlem Runářov 16, Prostějov – Konice, proti **žalovanému Katastrálnímu úřadu v Pelhřimově**, se sídlem U Stínadel 1316, Pelhřimov, v řízení o žalobě o výmaz zástavního práva, vedeném u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 Ca 145/2004, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2004 č. j. 30 Ca 145/2004 – 9,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2004 č. j. 30 Ca 145/2004 – 9, jímž byla odmítnuta jeho žaloba na výmaz zástavního práva a rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Z odůvodnění napadeného usnesení se podává, že žalobce se žalobou domáhal výmazu zástavního práva k nemovitostem. Krajský soud považoval projednávanou věc výmazu zástavního práva k nemovitostem za věc vyplývající z občanskoprávních vztahů. Výmazu zástavního práva se domáhá žalobce, jenž je vlastníkem nemovitosti (budovy), když v rozporu se zněním smlouvy o zřízení zástavního práva došlo k zástavě budovy, která předmětem zástavní smlouvy nebyla. Zástavní právo je jako věcné právo k cizí věci upraveno občanským zákoníkem; věcná práva k cizí věci jsou evidentně právem soukromým, který vyžaduje vyšší stupeň soudní ochrany. Proto je v § 68 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) stanoveno, že žaloba ve správním soudnictví je nepřípustná, jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu. Takové věci do 1. 1. 2003 projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení v řízení podle nové části páté občanského soudního řádu ve znění zákona č. 151/2002 Sb. Krajský soud vyšel z ust. § 68 písm. b) s. ř. s. a podle § 46 odst. 2 s. ř. s. žalobu odmítl; žalobce současně poučil ve smyslu § 46 odst. 2 věta druhá s. ř. s.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že žaloba byla podána na adresu „Krajský soud v Brně, Správní oddělení, Pracoviště Brno, Masarykova 31, Brno“. Žaloba byla označena jako žaloba na výmaz zástavního práva a důvodem žaloby bylo, že došlo k zástavě budovy, jejímž vlastníkem je žalobce.

V kasační stížnosti žalobce zopakoval skutkový stav a důvody, které jej vedly k podání žaloby na výmaz zástavního práva. Nově uvedl, že podal návrh na výmaz zástavního

práva u žalovaného; tento návrh však žalovaný zamítl. K tomuto tvrzení žalobce připojil kopii návrhu na výmaz zástavní smlouvy ze dne 23. 4. 2004 adresovanou žalovanému, a přípis žalovaného ze dne 12. 5. 2004, v němž se uvádí, že výmaz zástavního práva se provádí po předložení listin vyhotovených věřitelem v souladu s § 170 občanského zákoníku a § 36 vyhlášky č. 190/1996 Sb. Předložená listina tyto náležitosti nesplňuje, takže ji nelze zapsat do katastru nemovitostí.

V kasační stížnosti žalobce uvedl, čeho se domáhá takto: „Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem navrhuje, aby Krajský správní soud projednal tuto kasační stížnost, která se týká nikoli občansko – právních vztahů, ale správního práva, kdy katastrální úřad v Pelhřimově se dopustil procesní chyby, kdy chybně zapsal zástavní právo. Námi podaný návrh na výmaz zástavního práva byl pouze administrativního charakteru. Tímto žádáme o zpětné projednání naší kasační stížnosti Krajským správním soudem v Brně.“

Usnesením ze dne 23. 8. 2004 č. j. 30 Ca 145/2004 – 25 krajský soud vyzval žalobce, aby do jednoho měsíce od doručení usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede řádné označení rozhodnutí, proti kterému kasační stížnost směřuje, datum, kdy mu bylo kasační stížností napadené rozhodnutí doručeno, v jakém rozsahu a z jakých důvodů kasační stížnost podává, a čeho se kasační stížností domáhá. Žalobce byl současně poučen ve smyslu § 37 odst. 5 věta druhá s. ř. s.

Žalobce ve stanovené lhůtě kasační stížnost doplnil tak, že za důvod podání kasační stížnosti považuje ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

K výzvě, aby uvedl, čeho se kasační stížností domáhá, žalobce uvedl: „Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem navrhuje, aby Krajský správní soud v Brně, v souladu s ust. § 110 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, rozhodl ve věci kasační stížnosti takto: zpětně projedná naši stížnost s tím, že se uvedená kasační stížnost se týká nikoli občanskoprávních vztahů, ale správního práva, kdy katastrální úřad v Pelhřimově se dopustil procesní chyby, kdy chybně zapsal zástavní právo a tudíž námi podaný návrh na výmaz zástavního práva byl pouze administrativního charakteru. Žaloba na výmaz zástavního práva k nemovitostem se schvaluje.“

Nejvyšší správní soud, který je věcně příslušný o kasační stížnosti rozhodnout (§ 12 odst. 1 s. ř. s.), posoudil kasační stížnost takto:

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s, kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle § 37 odst. 3 věta první s. ř. s., z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Podle § 12 odst. 1 s. ř. s., Nejvyšší správní soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto zákonem.

Postup krajského soudu po podání kasační stížnosti upravuje § 108 s. ř. s.

Podle § 110 odst. 1 s. ř. s., dospěje-li Nejvyšší správní soud k tomu, že kasační stížnost je důvodná, rozsudkem zruší rozhodnutí krajského soudu a věc mu vrátí k dalšímu řízení; jestliže již v řízení před krajským soudem byly důvody pro zastavení řízení, odmítnutí návrhu nebo postoupení věci, rozhodne o tom současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu Nejvyšší správní soud. Není-li kasační stížnost důvodná, Nejvyšší správní soud ji rozsudkem zamítne.

Slovy „co navrhuje“ v § 37 odst. 3 s. ř. s. je třeba rozumět to, čeho se žalobce po soudu domáhá, co žádá (žalobní petit). Žalobní petit má být logickým vyústěním argumentů, které jsou v podání (zde v kasační stížnosti) uvedeny.

Žalobní petit obvykle nemá ve správním soudnictví onen klíčový význam jako v občanském soudním řízení, zejména v řízení sporném. Neznamená to však, že by bylo možno akceptovat petit kasační stížnosti, který i po výzvě podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předložil zástupce žalobce – advokát, který jako profesionál poskytuje právní služby.

Z petitu lze dovodit, že požaduje, aby krajský soud v řízení o kasační stížnosti provedl jakousi autoremeduru. Takový požadavek je zcela v rozporu se zákonem, jak je uvedeno shora. Obsahově je petit nesrozumitelný a je v naprostém rozporu se zákonem, aby Nejvyšší správní soud v rámci rozhodnutí o kasační stížnosti schválil žalobu o výmaz zástavního práva.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu tyto nedostatky petitu, které nebyly odstraněny ani po výzvě krajského soudu podle § 37 odst. 5 s. ř. s., brání pokračování v řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost usnesením odmítl, aniž by posuzoval další okolnosti věci (např. neexistenci pravomocného správního rozhodnutí, které by bylo možno napadnout žalobou ve správním soudnictví). Z obsahu spisu vyplývá, že žalobce se může domáhat výmazu zástavního práva žalobou podanou u příslušného soudu.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (kasační stížnost) odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. května 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu